

Ragnhild Andersen: I denne, som man siger, søde juletid finder de fleste dagblade det opportunt at skildre enkelte menneskeskæbner, enkelte familiers nød og bekymringer. Selv de, der til daglig kræver skolebespisning, børnetillæg og andre sociale ydelser nedskåret under påberåbelse af, at velfærdsstaten yder over alle grænser, har i disse dage held til at finde enker, enlige mødre og gamle, som med rette klager deres nød og ikke ved, hvordan de skal klare sig, og hvad de skal holde jul for. Det er ikke så mærkeligt, for det faktiske forhold er, at der stadig findes adskillige tusinde mennesker, også børn, i vort land, som året rundt ikke får nok at spise på grund af mangelfuld og utilstrækkelig sociallovgivning. Det er mere mærkeligt, at dagbladene ikke interesserer sig stort for den sociale nød i årets 364 dage, men kun den ene dag op til jul.

Til denne kategori af vanskeligt stillede hører en mængde enker og enlige mødre, som af forskellige grunde, sygdom, nedsat erhvervsevne eller store forsørgerbyrder, ikke kan skaffe sig andre indtægter end den knapt tilmålte underholdshjælp, der som særhjælp er dem tilstået i henhold til forsorgslovens § 282. Særhjælpen i henhold til § 282 har nu i nogle år kunnet ydes til enker og enlige mødre, der er i trang, men den er og har altid været fastsat alt for lavt efter vor opfattelse, nemlig til kun 85 pct. af folkepensionens grundbeløb, og den er fastsat uden hensyn til, om den enlige moder har forsørgerbyrde, og i givet fald hvor stor.

Den kommunistiske folketingsgruppe har derfor flere gange foreslået ændringer dels i forsorgsloven, hvor vi krævede de 85 pct. sat op til 100 pct., dels i enkepensionsloven, hvor vi stillede forslag om, at der til enker og enlige mødre med forsørgerbyrder ydedes et forsørgertillæg, et mødrebidrag, for hvert enkelt barn, således at det blev muligt for dem at klare børnenes forsørgelse. Ministeren afviste forslaget ved enkepensionslovens behandling med den begrundelse, at det hørte hjemme i forsorgsloven, og jeg erindrer, at jeg benyttede lejligheden til at opfordre ministeren til at foreslå forsorgsloven ændret.

Det må være klart, at der her er et hul i loven. En enlig kvinde uden børn, og for

øvrigt også en enlig mand, kan oppebære 259 kr. 25 øre om måneden her i hovedstaden i kommunehjælp og særhjælp. En enlig moder med 3 eller flere børn kan ikke oppebære en øre mere, fordi der fuldkommen mangler hensyntagen til hendes forsørgerbyrde, hun får intet forsørgertillæg, kun faderens bidrag til barnet. Faderens bidrag er imidlertid ikke nok til et barns forsørgelse, og det er heller ikke forudsat i forsorgsloven, at det skal dække hele forsørgelsen af barnet, men kun $\frac{3}{5}$. Resten, de $\frac{2}{5}$, skal moderen ifølge forsorgsloven svare til; hun får imidlertid ikke, når hun er i trang og søger særhjælp, disse $\frac{2}{5}$ fra særhjælpen.

Det tilfælde, jeg her har fremført, drejer sig om en enlig moder på Vesterbro med tre børn på 11 år, 10 år og 8 måneder. I august fik hun halvårsbidraget til de to store børn, hvis fader hun er skilt fra. Det faldt på et tørt sted og blev brugt til tøj og andre nødvendige ting. Faderen til det tredje barn havde hidtil hjulpet moderen og har antagelig stillet hende i udsigt at ville hjælpe hende resten af livet. Men da han er gået sin vej i september måned, er hun nu alene med sine tre børn. Hun har fået bidraget til den lille på 8 måneder, men det var i september, og det er forlængst brugt til barnets forsørgelse. For tiden får hun hjælp i henhold til § 282, og så vidt jeg kan skønne, giver socialkontoret denne moder, hvad loven giver det mulighed for at yde, men det bliver, når huslejen og et fradrag for en gasregning er fratrukket, kun til 43 kr. om ugen til en familie på 4 personer. For dette beløb skal de skaffe sig mad, mælk o. s. v. — mælken koster nu næsten 1 krone pr. liter. Til mælk og smør skulle dette hjem faktisk bruge ikke under en snes kroner om ugen, men hvis de gør det, hvad bliver der så til kartofler, kød, fisk, frugt og alle de andre ting, der skal til? Og det er jo ikke alene denne moder, det drejer sig om; der er andre mødre, der befinder sig i en lignende situation, mødre, for hvem det er umuligt at skaffe mad til børnene, når de ikke oppebærer mere i særhjælp.

Det er derfor, jeg har stillet det spørgsmål til ministeren, om han ikke finder det påkrævet at forhøje underholdshjælpen til enlige mødre, når det faktiske forhold er, at en enlig moder i København med 3 børn